

Czwartek, 29 listopada 2018 r.

P8_TA(2018)0484

Sytuacja kobiet niepełnosprawnych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2018 r. w sprawie sytuacji kobiet niepełnosprawnych (2018/2685(RSP))

(2020/C 363/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, europejską konwencję praw człowieka oraz Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych i jej wejście w życie dnia 21 stycznia 2011 r. zgodnie z decyzją Rady 2010/48/WE z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 dotyczący niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (konwencja CEDAW z 1979 r.) oraz protokół fakultatywny do niej (z 1999 r.),
- uwzględniając Wspólnotową kartę podstawowych praw socjalnych pracowników ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 10, 19 i 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽³⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (COM(2008)0426) oraz stanowisko Parlamentu w tej sprawie z dnia 2 kwietnia 2009 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając badanie Dyrekcji Generalnej Parlamentu Europejskiego ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej pt. „Discrimination Generated by the Intersection of Gender and Disability” [Dyskryminacja powstająca na styku płci i niepełnosprawności],
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) pt. „Poverty, gender and intersecting inequalities in the EU” [Ubóstwo, płeć i nierówności krzyżowe w UE], ze zwróceniem szczególnej uwagi na rozdział 8 „Gender and disability” [Płeć i niepełnosprawność],
- uwzględniając wskaźnik równouprawnienia płci za 2017 r. opracowany przez EIGE,
- uwzględniając pytanie do Komisji w sprawie sytuacji niepełnosprawnych kobiet (O-000117/2018 – B8-0418/2018),
- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia,
- uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 35.

⁽²⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 137 E z 27.5.2010, s. 68.

Czwartek, 29 listopada 2018 r.

- A. mając na uwadze, że w Unii Europejskiej żyje ponad 80 mln osób niepełnosprawnych; mając na uwadze, że co czwarty Europejczyk ma w rodzinie osobę niepełnosprawną; mając na uwadze, że w Unii Europejskiej żyje ok. 46 mln niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt, co stanowi około 16 % całkowitej liczby kobiet i 60 % całkowitej populacji osób niepełnosprawnych;
- B. mając na uwadze, że słowo „niepełnosprawność” obejmuje wiele różnych sytuacji osobistych, czasowych, krótkoterminowych lub długoterminowych, wymagających dostosowanych reakcji politycznych i obejmujących kwestie zdrowia psychicznego;
- C. mając na uwadze, że zmiany demograficzne i starzenie się społeczeństwa oznaczają większą liczbę osób niepełnosprawnych na późniejszym etapie życia;
- D. mając na uwadze, że każdego dnia osobom niepełnosprawnym odmawia się podstawowych praw, ponieważ zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym występują trudności w dostępie do płatnego zatrudnienia, które dawałoby im prawa; mając na uwadze, że szkolenie zawodowe osób niepełnosprawnych nie odpowiada potrzebom i temu, co można by osiągnąć, aby umożliwić im zdobycie wiedzy, umiejętności i kompetencji niezbędnych do ich włączenia w życie zawodowe;
- E. mając na uwadze, że w UE tylko 18,8 % spośród niepełnosprawnych kobiet jest zatrudnionych; mając na uwadze, że 45 % niepełnosprawnych kobiet w wieku produkcyjnym (tj. w wieku 20–64 lat) jest biernych zawodowo, podczas gdy wśród mężczyzn wskaźnik ten wynosi 35 %;
- F. mając na uwadze, że 75 % osób o znacznym stopniu niepełnosprawności nie ma szans, aby w pełni uczestniczyć w europejskim rynku pracy, a niepełnosprawne kobiety są od dwóch do pięciu razy bardziej narażone na bycie ofiarami przemocy niż kobiety pełnosprawne;
- G. mając na uwadze, że 34 % kobiet dotkniętych problemami zdrowotnymi lub niepełnosprawnością doświadczyło w swoim życiu przemocy fizycznej lub seksualnej ze strony partnera;
- H. mając na uwadze, że sterylizacja niepełnosprawnych kobiet bez ich wiedzy i zgody jest powszechną formą przemocy, dotyczącą zwłaszcza członków mniejszości etnicznych, takich jak kobiety romskie;
- I. mając na uwadze, że w życiu publicznym i mediach brakuje widoczności osób niepełnosprawnych;
- J. mając na uwadze, że około dwie trzecie opiekunów w Europie to kobiety; mając na uwadze, że 80 % opieki w UE zapewniają nieopłacani nieformalni opiekunowie, a 75 % z nich to kobiety; mając na uwadze, że wartość ekonomiczną bezpłatnej nieformalnej opieki w Unii jako procent całkowitego kosztu formalnej opieki długoterminowej szacuje się na 50–90 %;
- K. mając na uwadze, że społeczny i gospodarczy udział niepełnosprawnych kobiet ma zasadnicze znaczenie dla powodzenia ogólnej strategii gospodarczej i społecznej w Europie;
- L. mając na uwadze, że niepełnosprawne kobiety często spotykają się z różnymi formami dyskryminacji, między innymi ze względu na ich tożsamość płciową, ekspresję płci i cechy płciowe, co przyczynia się do feminizacji ubóstwa;
- M. mając na uwadze, że osoby niepełnosprawne, a zwłaszcza kobiety niepełnosprawne, mają niższe dochody i są bardziej zagrożone ubóstwem i wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że warunki ubóstwa i wykluczenia społecznego utrzymują się tam, gdzie ochrona socjalna jest wyraźnie niewystarczająca; mając na uwadze, że z czasem sytuacja niepełnosprawnych kobiet pracujących uległa pogorszeniu w porównaniu z sytuacją mężczyzn (liczba kobiet pracujących dotkniętych ubóstwem wyniosła 10 % w 2007 r. i 12 % w 2014 r.);
- N. mając na uwadze, że rozwój technologiczny niesie zarówno wiele szans, jak i wyzwania, w szczególności dla kobiet niepełnosprawnych, ponieważ pracownicy na całym świecie w coraz większym stopniu korzystają z narzędzi cyfrowych;

Czwartek, 29 listopada 2018 r.

- O. mając na uwadze, że utrzymują się trudności w dostępie do ośrodków zdrowia, opieki szpitalnej, produktów pomocniczych, leków i terapii niezbędnych do monitorowania i rehabilitacji; mając na uwadze, że utrzymują się poważne problemy związane z mobilnością, czy to z powodu barier architektonicznych utrudniających ruch w przestrzeni publicznej i na ulicach, czy też ograniczonego dostępu do transportu publicznego i zbiorowego; mając na uwadze, że nadal istnieją przeszkody w komunikacji (takie jak brak tłumaczy języka migowego w usługach publicznych oraz słaba dostępność telewizji dla osób niesłyszących), co ogranicza i uniemożliwia dostęp do usług publicznych i informacji; mając na uwadze, że usługi wsparcia, ochrony, komunikacji, opieki i usługi zdrowotne, np. związane z podstawową opieką zdrowotną, zwalczaniem przemocy wobec kobiet, opieką nad dziećmi i macierzyństwem, powinny być w pełni dostępne we wszystkich językach, w każdej postaci i formie dla wszystkich kobiet, a zwłaszcza niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt;
- P. mając na uwadze, że pełne uczestnictwo osób niepełnosprawnych, o których mowa w art. 29 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, w życiu politycznym i publicznym, gdzie często są niedostatecznie reprezentowane, pozostanie pobożnym życzeniem, zwłaszcza w odniesieniu do kobiet, jeżeli problem nie zostanie odpowiednio rozwiązany;
- Q. mając na uwadze, że pomimo licznych międzynarodowych konwencji i przepisów prawa europejskiego, a także obecnej europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności, osoby niepełnosprawne nadal nie korzystają w pełni ze swoich praw obywatelskich i socjalnych; mając na uwadze, że nie gwarantuje się równego dostępu do kultury, sportu i rekreacji oraz równego uczestnictwa w życiu społecznym i politycznym; mając na uwadze, że osoby pracujące w tych dziedzinach są niedoceniane; mając na uwadze, że wszystkie wyżej wymienione konwencje i przepisy są systematycznie lekceważone, a pracownikom i osobom niepełnosprawnym nadal odmawia się podstawowych praw; mając na uwadze, że niepełnosprawne kobiety i dziewczęta są nadal zmarginalizowane, jeśli chodzi o procesy podejmowania decyzji i postęp w kwestii równouprawnienia płci;
- R. mając na uwadze, że równouprawnienie płci zostało uwzględnione w sposób przekrojowy w europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności 2010–2020;
- S. mając na uwadze, że w art. 21 i 26 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej wyraźnie zakazano dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność i wymaga się zapewnienia osobom niepełnosprawnym równego udziału w życiu społecznym; mając na uwadze, że równe traktowanie można zapewnić przez wdrażanie pozytywnych środków i strategii politycznych dla niepełnosprawnych kobiet i matek niepełnosprawnych dzieci;
- T. mając na uwadze, że włączenie aspektu płci do europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności przyjętej na okres po 2020 r. zapewni wkład w zintegrowane podejście do eliminowania dyskryminacji niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt;
- U. mając na uwadze, że miesięczne wynagrodzenie niepełnosprawnych mężczyzn jest wyższe niż w przypadku niepełnosprawnych kobiet, a obie płace są generalnie niższe niż wynagrodzenia innych pracowników w dyskryminującej rzeczywistości, która się utrzymuje;
- V. mając na uwadze, że obecny rynek pracy jest niestabilny i niepewny, a wzrost bezrobocia oznacza zmniejszenie szans na dostęp do zatrudnienia dla osób niepełnosprawnych;
- W. mając na uwadze, że w systemie szkół państwowych brakuje zasobów ludzkich, materialnych i pedagogicznych umożliwiających właściwą opiekę i skuteczną integrację dzieci i młodzieży o specjalnych potrzebach edukacyjnych; mając na uwadze, że pełną integrację w społeczeństwie osiąga się przede wszystkim dzięki wysokiej jakości miejscom pracy oraz dostępnej edukacji; mając na uwadze, że zatrudnienie jest nie tylko uważane za źródło dochodu, lecz także stało się mechanizmem integracji społecznej, ponieważ tworzy więź ze społeczeństwem, relacje międzyludzkie i poczucie uczestnictwa w życiu społecznym, kulturalnym i gospodarczym;
- X. mając na uwadze, że niepełnosprawne kobiety mogą doświadczać specyficznych form przemocy, które są trudne do rozpoznania, takich jak usuwanie lub niszczenie urządzeń służących danej osobie do poruszania się lub uniemożliwianie dostępu do zasobów związanych z niepełnosprawnością w społeczności lub wizyt w placówkach opieki zdrowotnej;

Czwartek, 29 listopada 2018 r.

- Y. mając na uwadze, że wskaźniki zachorowalności na raka piersi u kobiet niepełnosprawnych są znacznie wyższe niż w przypadku ogólnej populacji kobiet ze względu na brak dostosowanego sprzętu do badań przesiewowych i diagnostyki;
- Z. mając na uwadze, że wskaźnik równouprawnienia płci za 2017 r. opracowany przez EIGE pokazuje, iż średnio 13 % niepełnosprawnych kobiet ma niezaspokojone potrzeby lecznicze, a 12 % niezaspokojone potrzeby stomatologiczne, podczas gdy wśród kobiet pełnosprawnych niezaspokojonych potrzeb leczniczych doświadcza 5 %;

Zalecenia ogólne

- ponownie podkreśla, że wszystkie osoby niepełnosprawne powinny móc w pełni korzystać z przysługujących im praw w oparciu o integrację i pełne uczestniczenie w społeczeństwie; podkreśla, że jest to możliwe tylko przez egzekwowanie aktywnej i publicznej polityki oraz usunięcie wszelkich barier utrudniających uczestnictwo;
- wzywa państwa członkowskie do wdrożenia polityki zapobiegania, leczenia, rehabilitacji i integracji w odniesieniu do osób niepełnosprawnych i wsparcia dla ich rodzin, a także do przyjęcia odpowiedzialności za skuteczne wykonywanie ich praw, bez uszczerbku dla praw i obowiązków rodziców lub opiekunów; wzywa również do opracowania pedagogiki uwrażliwiającej społeczeństwo na obowiązek poszanowania osób niepełnosprawnych i solidarności z nimi, aby przeciwdziałać dyskryminacji społecznej, której te osoby podlegają;
- wzywa państwa członkowskie do wypełnienia swoich zobowiązań dotyczących ratyfikacji Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych oraz do podjęcia wszelkich środków niezbędnych do zagwarantowania praw i wolności oraz obowiązków w niej zapisanych, w szczególności w obszarach takich jak zatrudnienie, edukacja, zdrowie, ochrona socjalna, mieszkalność, mobilność, dostęp do wymiaru sprawiedliwości, kultura, sport, wypoczynek i uczestnictwo w życiu społecznym i politycznym, a także szczególnych obowiązków określonych w Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych w zakresie praw niepełnosprawnych kobiet i dzieci;
- podkreśla fakt, że niepełnosprawne kobiety i dziewczęta cierpią z powodu podwójnej dyskryminacji na styku płci i niepełnosprawności, a często mogą nawet być narażone na dyskryminację z wielu przyczyn jednocześnie, która powstaje na styku płci i niepełnosprawności z orientacją seksualną, tożsamością płciową, ekspresją płciową, cechami płciowymi, krajem pochodzenia, klasą, statusem migracyjnym, wiekiem, wyznaniem lub pochodzeniem etnicznym;
- ponawia wezwanie skierowane do Komisji i państw członkowskich, aby włączały aspekt niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt do swojej strategii, polityk i programów dotyczących równouprawnienia płci, aspekt płci do swojej strategii dotyczących niepełnosprawności oraz oba aspekty – płci i niepełnosprawności – do wszystkich innych obszarów polityki;
- wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania badań naukowych i innowacji w zakresie opracowywania produktów i usług wspierających osoby niepełnosprawne w ich codziennych czynnościach;
- podkreśla, że liczba osób starszych wzrasta, a według Światowej Organizacji Zdrowia niepełnosprawność częściej dotyka kobiet, które są na nią szczególnie narażone ze względu na większą średnią długość życia; podkreśla, że w związku z tym liczba niepełnosprawnych kobiet będzie rosła w sposób proporcjonalny;
- nalega, aby gromadzić dane segregowane według kryterium płci w celu zidentyfikowania form dyskryminacji krzyżowej z wielu przyczyn jednocześnie względem niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt we wszystkich obszarach objętych konwencją stambulską i w stosownych przypadkach;
- wzywa EIGE, aby nadal zapewniał analizę i wkład na szczeblu UE i państw członkowskich w odniesieniu do szczególnej sytuacji niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt, ze szczególnym uwzględnieniem dyskryminacji krzyżowej;
- ponownie zauważa, że kobiety niepełnosprawne niejednokrotnie stawiają czoła jeszcze poważniejszym wyzwaniom i niebezpieczeństwom w krajach i na obszarach objętych konfliktami; podkreśla w związku z tym potrzebę ochrony kobiet niepełnosprawnych w ramach polityki zewnętrznej UE;

Czwartek, 29 listopada 2018 r.

Prawa niepełnosprawnych kobiet

11. podkreśla, że niepełnosprawnym kobietom należy zapewnić pełne korzystanie z przysługujących im praw w zakresie dostępności wysokiej jakości, dostępnej i niedrożej edukacji, opieki zdrowotnej, w tym transpłciowej opieki zdrowotnej oraz zdrowia i praw seksualnych i reprodukcyjnych, zatrudnienia, mobilności, życia rodzinnego, autonomii cielesnej, seksualności i małżeństwa, a także gwarancji zapewniających te prawa;

12. przypomina, że organy władzy na wszystkich szczeblach i odpowiednie zainteresowane strony muszą szanować prawo do niezależnego życia, a tym samym zapewnić niezbędne instrumenty i wsparcie, aby umożliwić osobom niepełnosprawnym, zwłaszcza kobietom, korzystanie z wolności wyboru i kontroli nad własnym życiem i stylem życia;

13. podkreśla, że niepełnosprawne kobiety i dziewczęta muszą być informowane o przysługujących im prawach i dostępnych dla nich usługach świadczonych obywatelom; podkreśla, że informacje te muszą być dostarczane w sposób prosty i bezpieczny, uwzględniający różne metody komunikacji, media i formaty wybrane przez nie i dostosowane do nich; podkreśla, że prawa do informacji nie należy mylić z konceptualizacją potrzeby aktywnego dochodzenia dostępu do praw (przeniesienie odpowiedzialności za właściwe wykonanie na osoby potrzebujące), ponieważ państwa członkowskie muszą przyjąć odpowiedzialność za dotarcie do wszystkich osób niepełnosprawnych oraz zapewnienie i zagwarantowanie im praw przewidzianych przez prawo lub konwencję międzynarodową;

14. wzywa do włączenia osób niepełnosprawnych w regularne struktury społeczne na wszystkich poziomach, w tym w dziedzinie zdrowia, edukacji i zatrudnienia, biorąc pod uwagę, że trwałe i powszechne stosowanie specjalnych struktur lub usług prowadzi do segregacji i zmniejsza równość szans;

15. uznaje, że osoby niepełnosprawne potrzebują dostępu do bezpiecznych przestrzeni, np. w formie klubów i stowarzyszeń;

16. wzywa UE do usunięcia barier dla osób niepełnosprawnych w prawie do głosowania, w szczególności w wyborach europejskich w 2019 r.;

17. wzywa państwa członkowskie do egzekwowania zasady równości wynagrodzeń za taką samą pracę, do przeciwdziałania dyskryminacji płacowej oraz do zagwarantowania równości kobiet i mężczyzn, w tym w odniesieniu do osób niepełnosprawnych;

Dostępność

18. wzywa państwa członkowskie i Komisję do egzekwowania strategii promujących dostępność jako niezbędnego kroku w kierunku włączenia społecznego oraz niezbędnego warunku integracji i uczestnictwa osób niepełnosprawnych; podkreśla również znaczenie poszanowania zasad równego traktowania i równości szans w odniesieniu do dostępności i mobilności;

19. nalega na konieczność podjęcia przez państwa członkowskie środków, w szczególności w dziedzinie zdrowia, edukacji, transportu, urbanistyki i mieszkalnictwa;

20. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że niepełnosprawnym kobietom i dziewczętom zbyt często odmawia się dostępu do możliwości w dziedzinie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego; uważa za niepokojące, że od niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt nie jest wymagana świadoma zgoda na stosowanie środków antykoncepcyjnych i że są one nawet narażone na przymusową sterylizację; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia środków legislacyjnych, które gwarantują integralność cielesną, swobodę wyboru i samostanowienia w odniesieniu do życia seksualnego i reprodukcyjnego niepełnosprawnych dziewcząt i kobiet;

Czwartek, 29 listopada 2018 r.

21. jest zaniepokojony faktem, że niewiele krajów posiada przepisy zapewniające osobom niepełnosprawnym prawo dostępu do prawnego uznawania płci; zauważa, że prawne uznawanie płci, nawet tam, gdzie jest dozwolone, może być niedostępne dla kobiet i dziewcząt objętych opieką prawną; zauważa, że obowiązkowa ocena psychiatryczna dokonywana w celu przyznania dostępu do prawnego uznania płci utrudnia ten dostęp kobietom i dziewczętom z problemami zdrowia psychicznego; wzywa państwa członkowskie do przyjmowania ustawodawstwa dotyczącego prawnego uznawania płci opartego na samostanowieniu i uwzględniającego potrzeby w zakresie dostępności dla osób niepełnosprawnych;

22. stwierdza – w odniesieniu do transportu – potrzebę opracowania przez państwa członkowskie strategii w zakresie transportu publicznego, które ułatwią mobilność osób niepełnosprawnych, wraz z usuwaniem barier architektonicznych; wzywa Radę i Komisję do przeznaczenia niezbędnych unijnych środków finansowych na wspieranie opracowywania takich strategii;

Stosunki pracy i warunki w miejscu pracy z myślą o wysokiej jakości zatrudnienia i godzeniu życia zawodowego z prywatnym

23. wzywa państwa członkowskie do opracowania strategii promujących integrację osób niepełnosprawnych na rynku pracy; uważa, że takie strategie powinny wspierać dostęp do zatrudnienia jako warunek włączenia społecznego, promując równość szans;

24. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania określonych form regulacji dotyczących zatrudnienia, które zajęłyby się szczególnymi potrzebami osób niepełnosprawnych i je uwzględniały, w szczególności w zakresie regulacji czasu pracy; podkreśla potrzebę zdefiniowania konkretnych przepisów prawa pracy uwzględniających potrzeby kobiet niepełnosprawnych w odniesieniu do ciąży i macierzyństwa, zapewniających pozostanie na rynku pracy i ochronę pracowników;

25. wzywa państwa członkowskie, aby oceniły potrzebę wprowadzenia rozwiązań zapewniających, że stosowanie urlopu macierzyńskiego, ojcowskiego i rodzicielskiego oraz elastyczny czas pracy będą dostosowane do zróżnicowanych potrzeb związanych z porodem mnogim, porodem przedwczesnym, rodzicami adopcyjnymi, rodzicami zastępczymi, rodzicami niepełnosprawnymi, rodzicami z problemami psychicznymi oraz rodzicami dzieci niepełnosprawnych, dzieci przewlekle chorych lub mających problemy ze zdrowiem psychicznym;

26. wzywa do promowania prawa do zdrowia i rehabilitacji oraz do prowadzenia polityki mającej na celu zapobieganie wypadkom przy pracy i chorobom zawodowym osób;

27. wzywa Komisję, aby zapewniła państwom członkowskim fachową wiedzę na temat sposobów przeciwdziałania dyskryminacji krzyżowej;

28. apeluje do Komisji o wspieranie i zachęcanie państw członkowskich do przeciwdziałania dyskryminacji powstającej na styku tożsamości płciowej, ekspresji płciowej, orientacji seksualnej, cech płciowych i niepełnosprawności przez szkolenie dotyczące różnorodności i pracę z pracodawcami w zakresie środków w miejscu pracy, np. promowania anonimowych procedur rekrutacji;

Edukacja

29. wzywa państwa członkowskie, aby zapewniając opiekę przedszkolną, kładły nacisk nie tylko na dostępność, ale także na jakość i przystępność tej opieki, w szczególności w odniesieniu do dzieci niepełnosprawnych, uwzględniając jednocześnie potrzeby rodziców niepełnosprawnych; apeluje również do państw członkowskich o poprawę inwestycji publicznych w zakresie wczesnej edukacji i opieki nad tymi grupami osób;

30. podkreśla znaczenie włączania niepełnosprawnych kobiet do systemów kształcenia i systemów zawodowych głównego nurtu;

31. podkreśla, że wyższy standard i wyższa jakość kształcenia i szkolenia doprowadzi do większego upodmiotowienia niepełnosprawnych kobiet, ponieważ edukacja jest jednym z narzędzi, które mają największy wpływ na postęp społeczeństwa, dostarczając wiedzy i wartości niezbędnych do osiągnięcia wyższego poziomu dobrobytu oraz wzrostu gospodarczego i rozwoju osobistego; podkreśla szczególne znaczenie wysokiej jakości kształcenia i szkolenia dla osób niepełnosprawnych;

Czwartek, 29 listopada 2018 r.

32. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia rzeczywistych równych szans w dostępie do edukacji przez zagwarantowanie skutecznego włączenia dzieci i młodzieży niepełnosprawnej do swoich systemów edukacji na wszystkich poziomach; wzywa do wspierania specjalnych potrzeb edukacyjnych i materiałów edukacyjnych dostarczanych przez szkoły integracyjne w celu zapewnienia równego dostępu, ale także sukcesu w systemie edukacji;
33. wzywa państwa członkowskie, aby inwestowały w edukację wysokiej jakości dla niepełnosprawnych dzieci i dorosłych w ramach głównego nurtu edukacji, ułatwiając w ten sposób dostęp do niej szczególnie wśród najmniej uprzywilejowanych grup społecznych;
34. wzywa do prowadzenia polityki edukacyjnej, która ma na celu usunięcie wielu przeszkód, które stale dotyczą osób niepełnosprawnych; wzywa państwa członkowskie do osiągnięcia w swoich głównych instytucjach edukacyjnych warunków fizycznych lub pedagogicznych, które pozwolą osobom niepełnosprawnym na uczęszczanie do nich; podkreśla w związku z tym potrzebę zwiększenia liczby nauczycieli towarzyszących niepełnosprawnym dzieciom;
35. wzywa państwa członkowskie do opracowania strategii zwalczania nękania i szykanowania, w tym w kontekście edukacyjnym i w internecie, które dotyczą dzieci i młodzieży z powodu niepełnosprawności, tożsamości lub ekspresji płciowej, orientacji seksualnej, statusu migranta, przynależności klasowej, wieku, religii lub pochodzenia etnicznego;
36. przypomina o znaczeniu uwzględnienia potrzeb niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt w opracowywaniu i realizacji programów i inicjatyw UE, w szczególności działań w dziedzinie edukacji, mobilności i młodzieży, a także podejmowania wszelkich odpowiednich działań, by zapewnić korzystanie przez nie z takich możliwości;

Zdrowie

37. uważa, że niepełnosprawne kobiety i dziewczęta muszą mieć pełny dostęp do opieki medycznej i stomatologicznej, która zaspokaja ich szczególne potrzeby, w takich dziedzinach jak konsultacje ginekologiczne, badania lekarskie, zdrowie seksualne i reprodukcyjne, planowanie rodziny i dostosowane wsparcie w czasie ciąży oraz transpłciowa opieka zdrowotna; wzywa państwa członkowskie, by zapewniły inwestycje publiczne w tej dziedzinie oraz by ich krajowe publiczne świadczenia opieki zdrowotnej obejmowały właściwy dostęp do tych usług;
38. podkreśla, że niepełnosprawne kobiety i dziewczęta muszą otrzymywać wszelkie stosowne informacje, aby umożliwić im swobodne podejmowanie decyzji dotyczących ich stanu zdrowia; podkreśla znaczenie podjęcia przez państwa członkowskie wszystkich niezbędnych środków w celu zwalczania przymusowej sterylizacji;
39. wzywa Komisję do wprowadzenia celów dotyczących usług opieki nad osobami niepełnosprawnymi, którym – podobnie jak w przypadku celów barcelońskich – powinny towarzyszyć narzędzia monitorowania mierzące jakość, dostępność i przystępność tych usług;
40. wzywa UE i państwa członkowskie do podjęcia wszelkich środków w celu zapewnienia niepełnosprawnym kobietom i dziewczętom równego dostępu zarówno do opieki zdrowotnej dostosowanej do niepełnosprawności, jak i do usług głównego nurtu;
41. wzywa Komisję, aby zapewniła państwom członkowskim fachową wiedzę na temat sposobów przewycięzania dyskryminacji krzyżowej;

Przemoc ze względu na płeć

42. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady o podpisaniu przez UE Konwencji Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska), co będzie ważnym krokiem na drodze zwalczania przemocy wobec niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt; wzywa UE do szybkiej ratyfikacji konwencji stambulskiej i apeluje do państw członkowskich, które jeszcze jej nie ratyfikowały, aby to uczyniły; zachęca Radę, aby jak najszybciej zakończyła proces przystąpienia Unii Europejskiej do konwencji;

Czwartek, 29 listopada 2018 r.

43. zauważa z zaniepokojeniem, że niepełnosprawne kobiety i dziewczęta są w większym stopniu narażone na bycie ofiarami przemocy ze względu na płeć, w szczególności przemocy domowej i wykorzystywania seksualnego; podkreśla, że dotyczy to również przymusowej sterylizacji i aborcji; wzywa państwa członkowskie, by podjęły odpowiednie działania i świadczyły usługi wysokiej jakości, dostępne i dostosowane do potrzeb, aby położyć kres przemocy wobec kobiet i dzieci oraz wspierać ofiary przemocy, zapewniając personel wyszkolony do udzielania specjalistycznych porad, a także odpowiednią ochronę prawną i wsparcie;

44. zachęca państwa członkowskie do zapewnienia wszystkim pracownikom służby zdrowia i sektora edukacji odpowiedniego przeszkolenia w zakresie zapobiegania dyskryminacji i przemocy wobec niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt;

45. powtarza wezwanie do Komisji, by zaprezentowała kompleksową europejską strategię zwalczania przemocy wobec kobiet wraz z projektem aktu ustawodawczego dotyczącego zapobieganiu przemocy ze względu na płeć i zwalczaniu jej, ze zwróceniem szczególnej uwagi na niepełnosprawne kobiety i dziewczęta; wzywa również do utworzenia obserwatorium UE ds. przemocy ze względu na płeć;

46. domaga się konkretnych środków politycznych mających na celu wyeliminowanie przemocy i nadużyć względem osób niepełnosprawnych i dotkniętych trudnościami w nauce, w szczególności kobiet i dziewcząt, w tym zastraszania w internecie, nękania i napastowania oraz przemocy w sytuacjach opieki formalnej i nieformalnej;

Włączenie cyfrowe i medialne

47. podkreśla, że należy aktywniej walczyć ze stereotypami i uprzedzeniami względem niepełnosprawności oraz że niepełnosprawne kobiety i dziewczęta muszą być bardziej dostrzegalne w mediach, aby możliwa była zmiana rozpowszechnionych i wykluczających norm społecznych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do propagowania równego traktowania mężczyzn i kobiet w organizacjach medialnych, organach przedstawicielskich i instytucjach szkoleniowych, zwłaszcza w ich zarządach, a także do inwestowania w inicjatywy podnoszące świadomość społeczną oraz do ścisłego monitorowania i śledzenia postępów;

48. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by opracowały programy i usługi dla kobiet niepełnosprawnych, skupiając się na ich włączeniu cyfrowym i podkreślając ogromny potencjał, jaki niesie cyfryzacja dla kobiet niepełnosprawnych;

49. podkreśla potrzebę zwiększenia dostępu do usług medialnych za pomocą w pełni dostępnych usług internetowych, które spełniają najwyższe standardy doskonałości i są dostosowane do osób niepełnosprawnych;

50. wzywa państwa członkowskie, aby zachęcały nadawców do pełnego zaangażowania niepełnosprawnych kobiet jako uczestników i prezenterów w mediach radiowo-telewizyjnych wszelkiego rodzaju;

Prawodawstwo i wdrożenie

51. ubolewa, że w ramach obowiązującej obecnie europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności 2010–2020 nie udało się przyspieszyć przyjęcia skutecznych aktów ustawodawczych, środków i strategii politycznych w celu walki z segregacją i odrzucaniem niepełnosprawnych kobiet na rynku pracy, w życiu politycznym, szkołach i środowiskach edukacyjnych;

52. apeluje do Komisji i państw członkowskich o wprowadzenie polityki umożliwiającej udział niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt w życiu publicznym, społecznym, kulturalnym, gospodarczym i politycznym i zachęcającej je do tego w szczególności przez zmniejszanie barier w mobilności i zachęcanie niepełnosprawnych kobiet do tworzenia organizacji i sieci oraz dołączanie do nich, a także przez programy szkoleniowe i mentorskie;

53. wzywa Unię Europejską i państwa członkowskie do opracowania pozytywnych działań skierowanych do niepełnosprawnych kobiet w celu promowania szkoleń, pośrednictwa pracy, dostępu do zatrudnienia, utrzymania miejsca pracy, równych ścieżek kariery, dostosowania w miejscu pracy i równowagi między życiem zawodowym a prywatnym;

Czwartek, 29 listopada 2018 r.

54. wzywa Komisję do opracowania pozytywnych działań na rzecz upowszechniania praw niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt, do ustanowienia mechanizmu monitorowania postępów oraz finansowania gromadzenia danych i badań dotyczących niepełnosprawnych kobiet i dziewcząt, zgodnie z zasadami Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych;

55. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności 2020–2030 w pełni włączającego przepisy Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych do przyszłego prawodawstwa, polityki i programów UE oraz zgodnego z Konwencją ONZ o prawach dziecka i z dokumentem pt. „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019” w celu zapewnienia, by niepełnosprawne kobiety i dziewczęta mogły w pełni korzystać ze swoich praw, podobnie jak wszystkie inne osoby;

56. wzywa UE i jej państwa członkowskie do uwzględnienia norm Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych w swoich ramach prawnych i politycznych, aby zagwarantować, że oparte na prawach człowieka podejście do niepełnosprawności zostanie w pełni odzwierciedlone w prawodawstwie i polityce;

57. podkreśla, że z niepełnosprawnymi kobietami i dziewczętami należy się blisko konsultować za pośrednictwem ich organizacji przedstawicielskich i aktywnie angażować je w opracowywanie i wdrażanie prawodawstwa i polityki w celu zapewnienia niedyskryminacji i równych szans, a także w monitorowanie ich skuteczności; nawołuje do prawdziwego zorganizowanego dialogu między UE a organizacjami reprezentującymi osoby niepełnosprawne podczas opracowywania europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności 2020–2030;

58. podkreśla, że organizacje osób niepełnosprawnych muszą być zaangażowane w przygotowanie, realizację i ocenę ex post projektów podejmowanych w ramach polityki spójności UE;

Finansowanie

59. wzywa Komisję i państwa członkowskie do optymalizacji unijnych funduszy strukturalnych, w tym Europejskiego Funduszu Społecznego, aby promować dostępność i niedyskryminację w stosunku do niepełnosprawnych kobiet oraz by zwiększyć widoczność możliwości finansowania, np. dla przedsiębiorstw rozpoczynających działalność i ogólnie wspierających przedsiębiorczość;

o

o o

60. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i Radzie.
